

text: Milada Křížková Hronová,
Šárka Chovancová
foto: Jakub Čermák

absolventka

Moderní knihovna očima Ivety Ťulpíkové

Iveta Ťulpíková (* 1964)

Rodačka z Olomouce je absolventkou Přírodovědecké fakulty UP, oboru Fyzika–matematika a absolventkou Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, obor Veřejná správa. Působila na řadě vedoucích pozicí, mj. byla vedoucí odboru kultury a památkové péče na Krajském úřadě Zlínského a posléze Olomouckého kraje. Od podzimu 2019 je ředitelkou Vědecké knihovny v Olomouci.

Dokázala propojit zdánlivě zcela rozdílné světy: svět exaktních, přírodovědných disciplín, jakými jsou matematika a fyzika, a svět kultury – festivalů, folkloru, přehlídek a především knih. Iveta Ťulpíková, ředitelka Vědecké knihovny v Olomouci a absolventka Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého, ale považuje své matematicko-fyzikální vzdělání, které učí racionálnímu pohledu na svět, za velmi dobrou výbavu pro svou profesi.

Cesta do ředitelny Vědecké knihovny v Olomouci vedla přes několik manažerských pozic. Ví, jaké to je, být „úředníkem přes kulturu“. Pohled na její profesní dráhu je vlastně pohled na část kulturní mapy Moravy a Slezska. Najdeme tam Bruntál, Zlín, Luhačovice, Olomouc. „Za tyto roky jsem moc ráda, setkala jsem se s řadou významných kulturních osobností, a kromě Haně jsem tak mohla poznat i život na Slovácku a Valašsku,“ rekapituluje.

Nebojí se výzev, a tak když už by se zdálo, že má „kulturní úředničinu“ v malíčku, rozhodla se pokročit zase o kus dál. Na druhou stranu hřiště. „Před pěti lety jsem se vrátila do Olomouce a zkusila výběrové řízení na vedoucí odboru sportu, kultury a památkové péče na Krajském úřadě Olomouckého kraje. Vyšlo to. Jenže pak se uvolnila pozice ředitele Vědecké knihovny Olomouc,“ říká a naznačuje tak, co je pro ni typické i v osobním životě: neustrnout, zkoušet nové věci. „Byla to pro mě jaká-

si výzva. Chtěla jsem to zkusit na druhé straně pomyslného břehu, pracovat v konkrétní organizaci,“ říká. Mezi řádky je jasné, že si vlastně chtěla v reálu vyzkoušet, jak veškerá ta metodika a podpora, za níž byla léta v různých institucích zodpovědná, funguje v praxi. V konkrétní budově, s konkrétními zaměstnanci. Psal se podzim 2019, když poprvé vkročila do knihovny jako její nová šéfk. „Vědecká knihovna Olomouc je druhou nejstarší a třetí největší knihovnou v České republice s téměř sto zaměstnanci. Sídli ve čtyřech budovách. Je to různorodá instituce, která disponuje několika činnostmi, a já do ní přišla s tím, že ji změní,“ uvádí a hned upřesňuje, že ale nepřišla bořit.

„Mám pocit, že se moc od mých studií nezměnila a že Olomoučané ani netuší, jaké krásné, historické, cenné fondy má. Jen si to představte, knihovna má dva miliony čtyři sta tisíc svazků! A jsou mezi nimi historické unikáty, kulturní památky. Například Bible boskovická či Bible olomoucká,“ snaží se přiblížit místo, o němž většina Olomoučanů ví, že sice je, ale moc ho nezná. A to je podle Ivety Ťulpíkové škoda. „Mým cílem je, aby se Vědecká knihovna Olomouc stala komunitním centrem. Místem, kde se lidé setkávají, kde tráví svůj volný čas. Jsem přesvědčena, že knihovny už dnes nemohou být jen kamennými institucemi s pouhou půjčovním knih. Doba se změnila a my se

musíme změnit také.“

Chce pracovat na tom, aby se z knihovny stala otevřená instituce, s tím souvisí i spolupráce s různými sesterskými organizacemi, krajem, městem, univerzitou. Využívá svých kontaktů a propojuje osobnosti, instituce, akce. A tak mohli Olomoučané zajít třeba na Noc literatury do Freskového sálu Základní školy Komenium, jindy zase mohli pobesedovat v kapli Božího Těla Univerzity Palackého se sochařem Otmarem Olivou.

„Velmi mě tato práce baví. Ke kultuře jsem měla vždycky blízko. Příští rok na jaře by se v opraveném Červeném kostele měl otevřít společenský sál Vědecké knihovny Olomouc. Ráda bych, abychom jej slavnostně zahájili autorskou výstavou fotografa Jindřicha Štreita. Na jeho výstavu by potom navázala expozice Otmara Olivy,“ plánuje a zároveň tak představuje jednu z mnoha aktivit, výstavnictví, které bude patřit do portfolia moderní Vědecké knihovny v Olomouci.

„Když jsem nastoupila, bylo na vernisáží pár lidí. Loni bylo na expozici Olomouc – Francie nebo výstavě Italské paralely zcela plno. Naše Galerie Biblio nezeje prázdnou. Mám ráda lidi, ráda se s nimi setkávám. Mám velkou radost, že se k nám na akce Vědecké knihovny Olomouc už naučili chodit. Myslím, že má moje práce smysl,“ usmívá se absolventka olomoucké přírodovědy.